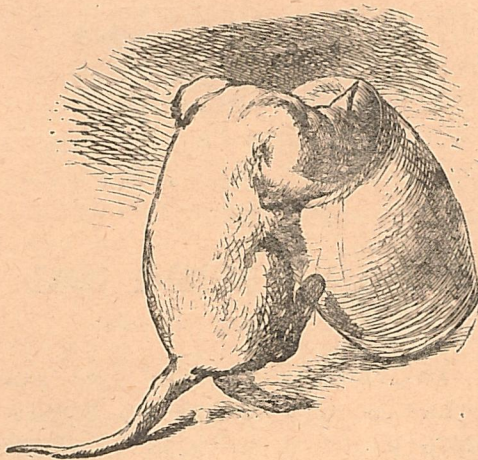

И залапа той чевръсто —
 Ехъ че вкусно, ехъ че тлъсто!
 Той гърнето пресполвява . . .
 Пакъ не спира, продължава.

Още малко му остава.
 Стъпки Нѣкой приближава.
 Клетѣ Мърморанъ не види,
 Че къмъ него стринка иде.